

Nowe stanowiska *Leucospis dorsigera* FABRICIUS, 1775 (Hymenoptera: Leucospidae) w Polsce

New localities of *Leucospis dorsigera* FABRICIUS, 1775 (Hymenoptera: Leucospidae) in Poland

Leucospis dorsigera jest jedynym przedstawicielem rodziny Leucospidae w Polsce. Owady te spotkać można na nasłonecznionych stanowiskach, na starych drzewach lub drewnianych ścianach budynków. Są parazytoidami larw kilkunastu gatunków pszczołowych z rodziny Megachilidae. Samice po znalezieniu gniazd żywicieli, z dobrze rozwiniętymi już larwami, składają do nich jaja przy pomocy pokładelka. Owady dorosłe żywią się nektarem różnych gatunków roślin należących do rodziny Apiaceae (np. *Daucus* i *Eryngium*), a także przedstawicieli rodzajów *Allium*, *Rubus* i *Prunus*.

Do niedawna *L. dorsigera* znany był jedynie z pojedynczych stanowisk na Górnym i Dolnym Śląsku oraz w Beskidzie Zachodnim. W Czerwonej Księdze Zwierząt, ze względu na lokalne występowanie i małą liczebność populacji narażonych na zanik, ujęty jest jako gatunek wysokiego ryzyka (VU) (WIŚNIEWSKI B. 2004. Polska czerwona księga zwierząt. Bezkręgowce. Wyd. IOP PAN, Kraków & AR im. A. Cieszkowskiego, Poznań: 223–224). Dopiero pod koniec 2011 roku została złożona do druku publikacja informująca o kolejnych stanowiskach odnalezionych na Nizinie Mazowieckiej, Podlasiu, Wyżynie Małopolskiej, Wyżynie Lubelskiej, Roztoczu i Nizinie Sandomierskiej (MARCZAK i in., w druku. *Fragm. faun.* 54).

Podczas badań terenowych stwierdzono dwa nowe, dotychczas nie publikowane stanowiska na terenie Polski:

Śląsk Dolny: Moszna [XR99], 06.08.2004 – 1 samica na kwiatach *Solidago gigantea*.

Wyżyna Lubelska: Majdan Zahorodyński [FB47], 20.07.2008 – 1 samica na drewnianym płocie, 17.07.2010 – 1 samica, 06.08.2011 – 1 samica, na drewnianej ścianie stodoły.

Odnalezienie kolejnych stanowisk tego gatunku może świadczyć o ekspansji *L. dorsigera* w Polsce, co jest obserwowane w przypadku innych gatunków ciepłolubnych owadów. Materiały dowodowe w postaci fotografii i preparatu znajdują się w posiadaniu autorów.

LESZEK KOŚNY
Uniwersytet Przyrodniczy, Wrocław
leszek.kosny@up.wroc.pl
WALDEMAR ŻYŁA
Muzeum Górnos Śląskie, Bytom
w.zyla@muzeum.bytom.pl